

Sau đó bà Phan Thúy Thanh rao bán con kết để lấy tiền tiêu, bù vào số tiền ng h u h i (b) th p. Có ng i mua đ c, thích m, hí h ng mang v giao ngay cho v r i t p t c đi làm. Chi u v , đ ng s h p t p h i ngay:

- Con kết mua ban sáng đầu r i.

- trong lò ch đầu.

- i Gi i, con kết mua c ngàn đô la mà đem n ng à.

- V t gì mà giá c ngàn đô?

- Nó nói sôi m, và nói đ c m y th ti ng c đ y.

- Th mà ban n y g n h i mãi nó v n c ch i đây đ y nên ai mà bi t!

Dù con con kết đã lia đ i và bà Thanh đã h t th i nh ng truy n th ng nói đ i và ch i thì v n đ c k t c b i ng i k nh m. Ngay sau khi nh n ch c, khi b ch t v n con s th ng vong c a ng i Th ng t i Tây Nguyên - sau cu c n i d y, vào hôm L Ph c Sinh 10 tháng 4 năm 2004 - ông Lê Dũng, Phát Ngôn Viên c a B Ngo i Giao c a n c CHXHCNVN đã nói r ng:

“Hoàn toàn không có ai b đánh ch t Buôn Ma Thu t nh tin c a Human Rights Watch. Chúng tôi c c l c bác b tin này.”

Theo truy n th ng ta, c “c c l c bác b” - nghĩa là ch i ngay, ch i bay, ch i bi n, ch i phăng, ch i ph t, ch i n ng n c, ch i bai b i, ch i đây đ y, ch i qu y qu y, ch i tu t lu t - nh th là k nh ... xong chuy n, và h t chuy n. Kh i ph i nói nh u.

Lời Chúc Mừng Công Cha Mẹ Tổ Tiên

Tác Giả: Tháng Dân Táng Náng Tián
Thứ Tư, 14 Tháng 10 Năm 2009 15:10

Riêng chuyên đề máu Tây Nguyên (hội đó) nó bị khó xong. Bị vậy, mấy bà sau, ông Phạm Thế Duy - Chủ tịch Ủy Ban Trung ương Mặt Trận Tổ Quốc - trong một cuộc phỏng vấn dành cho vietnamnet.vn (vào ngày 17 tháng 4 năm 2004) dành phần như sau:

“Chỉ có hai người trong số những người có ý gây rối trật tự công cộng bị chết do chính họ ném đá vào nhau. Ngoài ra, còn có vài chục người bị thương trong các cuộc xô đẩy lẫn nhau” thôi. Ít xít hà!

Ý Yàng ơi, coi kìa: Sao khi khi không cái hàng chục ngàn người Tây Nguyên, bị buôn làng, lũ lố lố kéo vô thành phố, chia làm hai phe, dàn hàng ngang, rồi “ném đá vào nhau” và “xô đẩy lẫn nhau” cho ... thì chết luôn - vậy cà? Nói (đi) như vậy mà nói được sao? Thế ng chi, rõ ràng, nói láo!

Con kết công cha bà Thanh đã lừa dối. Bà y thì cũng đã hết thì. Ông Phạm Thế Duy cũng như ông Lê Dũng cũng không còn thì vậy. Khi phải đứng mũi chịu sào bây giờ chỉ có mẹ bà Nguyễn Thị Ngọc Nga thôi. Trách cứ như “hoa hồng giữa rừng gấm,” tôi càng nghĩ lại càng ái ngại. Một lần nữa, tôi mong bà Tân Phát Ngôn Viên công Bà Ngoại Giao gặp ít số công hạnh, và nhiều may mắn hạnh, trong những ngày tháng tới.